

nt

naš tednik

LETO XXXX. Štev. 22 Cena 8,— šil. (200 din)
petek, 3. junija 1988

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.

Erscheinungsort Klagenfurt / Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt / Poštni urad 9020 Celovec

Preteklo nedeljo je bil pri Sveti Hemi

tradicionalni Mladinski dan naše Katoliške mladine.

Reportažo objavljamo na straneh 10 in 11. Slika: Mladinska skupina iz Ledinc.

POSVET NSKS, KKZ IN KEL O ŠOLSTVU IN SOSVETU:

Naši ljudje so izrazili zaupanje in podporo Karlu Smolletu

Okoli 80 odbornikov NSKS, KKZ in KEL, med njimi tudi vrsta učiteljev in občinskih odbornikov, se je pretekli ponedeljek udeležilo v Slomškovem domu v Celovcu posveta o šolstvu in sosvetih. Diskusija je bila na visoki ravni, živahna ter zelo konstruktivna. Ponedeljkov posvet pa je tudi jasno dokazal, da naši ljudje zaupajo našemu državnemu poslancu in da nihče nima pravice odrekati Karlu Smolletu legitimacije za zastopanje slovenskih interesov v parlamentu. Nadalje je bilo poudarjeno: čeprav se nahajamo v resni situaciji, nimamo vzroka za malodušnost. Samo z zdravo samo-

zavestjo, kakor jo dnevno dokazuje tudi naš poslanec, bomo zmožni napredovati v manjšinski politiki. Predvsem pa je diskusija jasno potrdila pravilnost sklepa NSKS, da nominira svoje zastopnike za sosvet.

Poleg državnega poslanca Karla Smolleta in predsednika NSKS dr. Matevža Grilca so pri diskusiji sodelovali tudi predsednik Kluba slovenskih občinskih odbornikov Fric Kumer, podpredsednika KEL dv. sv. dr. Pavle Apovnik in Fric Kert, ravnatelj Slovenske gimnazije dr. Reginald Vospernik in podpredsednik ZSO ravnatelj Franc Kukovica. Glej str. 2/3.

Bodo ukinili znanstveni inštitut?

Na sobotnem občnem zboru ZSO so mdr. razpravljali o velikih finančnih težavah, v katerih se nahaja Slovenski znanstveni inštitut. Kakor je sodelavka SZI mag. Marija Jurič poročala, grozi znanstvenemu inštitutu ukinitiv. V tej zvezi je citirala predsednika ZSO dipl. inž. Wieserja in tajnika dr. Sturma, ki sta, po besedah Juričeve, sodelavcem SZI sporočila: „Obstajajo finančne težave. Prednost ima politika ter tajniški aparat ZSO. To je bolj važno kakor znanstveno delo in študijska knjižnica. Če ni več denarja, je znanstveno delo za narodno skupnost luksus“. Vrhu tega je Juričeva tožila, da imajo nastavljeni SZI — skupno so štirje — „skrajno podrejen položaj“.

Njen apel na delegate občnega zbora: „Potrebna je osamosvojitve v vsakem pomenu besede. Skrajni čas, da nehajmo z lažnivimi besedami. Bodi- mo bolj odkriti v medsebojnih odnosih.“

Z leve: M. Pipp, K. Smolle, dr. J. Zerzer,
dr. M. Grilc in H. Mikel

Tednikov komentar

PIŠE HUBERT MIKEL

V zadnjih dneh smo dosti slišali in brali o izdajstvu, samovoljnem postopanju posameznikov, krhanju naše slovenske narodne skupnosti na Koroškem in o nemških demokratih, ki nas bodo menda rešili vseh skrbi. Brali smo o groznih Smolletu ter o razprtiji med osrednjima organizacijama. Slišali smo torej dosti polemike, neutemeljenih napadov in še več laži in polresnic, tako, da smo pozabili, o čem teče govor. Pozabili smo, kaj sta vsebina in vzrok razprave na Dunaju, v Celovcu in širom našega ozemlja.

Vedno manjša je skupina ljudi, ki skuša ostati stvarna ter trezno oceniti situacijo.

ktivne komponente, ki smo jih do danes žal pogrešali.

Z žalostjo in z jezo, ki jo je le težko ukrotiti, vemo, da je treba iskati krivice, ki so hromili intenzivno in stvarno delo, tudi v naših vrstah.

Kljub dejstvu, da je Smolle dal le pogojni pristanek, je po mnenju Slovenskega vestnika že podpisal štiristrankarski pakt.

Kljub dejstvu, da bi bile dosežene točke vredne globlje razprave, so vidni predstavniki ZSO, govorili o drobtincah, ki jih ponujajo koroškim Slovenem.

Kljub dejstvu, da je KHD ostro protestiral proti temu, da ima boljše kvalificirani asisten-

Sami sebe

Treba je jasno zapisati, da sta k sedanjemu stanju dosti pripomogli obe osrednji organizaciji s tem, da nista v zadostni meri informirali članov in somišljenikov — pripadnikov slovenske narodne skupnosti na Koroškem — o najnovejšem stanju in razvoju v vprašanju manjšinskega šolstva. Priznati moramo, da smo večkrat zasledili članke, ki so obveščali zlonamerno napačno oz. širili samo polovične resnice. Prav tako jasno moram zapisati, da smo brali v zadnjih tednih prav v Slovenskem vestniku več polemičnih člankov in da bi lahko obravnavali manjšinskošolsko vprašanje še naprej manj emocionalno in bolj stvarno, kar bi nam vsem in bodoči šolski ureditvi prav gotovo samo koristilo. Ne moremo namreč zahtevati, da ostane večina pripadnikov slovenske skupnosti stvarna in premišljena, če naše pripadnike iz katerihkoli razlogov informiramo napačno.

Za večino tistih, ki so se v zadnjih letih intenzivno ukvarjali s šolskim vprašanjem, je jasno, da poskuša Narodni svet, predvsem pa slovenski poslanec v parlamentu Karel Smolle s svojimi sodelavci z neumornim trudom izbiti trenutno najboljše ureditev manjšinskega šolstva na Koroškem. Če govorimo o najboljši bodoči ureditvi šolstva, seveda ni mišljena optimalna rešitev. Ampak ureditev, pri kateri bodo pokazala leta in razvoj, da prinaša poz-

ni učitelj prednost pri nastavitvi pred slabše kvalificiranim, se je širila vest, da trobi Smolle KHD-ju v rog.

Na občnem zboru ZSO je bilo dosti govora o samovoljnem postopanju NSKS in poslanca Smolleja; manjkalo je menda informacijski tok med organizacijama, kar pa ne odgovarja resnici. Praktično brez vzroka je Zveza slovenskih organizacij odklonila možnost, da skupno z Narodnim svetom zastopa zakonski predlog obeh organizacij v parlamentu. Kljub temu smo predstavniki ZSO vedno informirali o najnovejših dogodkih in o stanju pogovorov v parlamentarnem pododboru, v katerem je, poleg dvor. sv. dr. Inzka, dr. Vospernik kot edini slovenski šolski strokovnjak razlagal mnenje slovenskih organizacij in približeval parlamentarcem vsebino in duh vmesnega poročila ekspertne komisije pri prosvetnem ministrstvu. Vedno bolj pridemo do spoznanja, da je vmesno poročilo tista strokovna podlaga za možno konsenzualno rešitev v manjšinskem šolstvu. Obravnava v pododboru se je razvijala na strokovni ravni in je bilo lažje tolmačiti naše stališče.

Treba bo pa v bodoče dobro premisliti, kaj pišemo. Še več bo potrebnih informacij in sestankov, pri katerih bomo lahko ocenili dosežke, ki jih bomo prav gotovo dosegli, če bomo ostali stvarni in nadaljevali načrtovano pot.

Več ko triurna razprava na posvetu NSKS, KKZ in KEL ,Osnova za nas morata biti vsebina in duh vmesnega poročila strokovne komisije'

Na posvetu NSKS, KEL in KKZ — diskusijo je vodil predsednik KKZ dr. Janko Zerzer — so naši ljudje zelo angažirano in konstruktivno razpravljali o trenutni narodno-politični situaciji.

Dr. Matevž Grilc je informiral o poteku pogajanj med obema osrednjima organizacijama ter zvezno vlado — predvsem o vprašanju sosveta. Pri tem je mdr. na podlagi raznih pism med organizacijama in vlado lahko dokazal, da sta obe organizaciji skupno sprejeli pogoje za vstop v sosvet in da pri tem nobena organizacija ni junktinirala vstopa v sosvet s šolstvom. Citiral je tudi pismo kanclerja Vranitzkega, naslovljeno na ZSO, v katerem je zapisano, da daje vlada prednost javni trgovski akademiji in da sosvet ne predstavlja nadomestila za obe

osrednji organizaciji. Dalje je dr. Grilc poudaril, da se NSKS zaveza za inovativno politiko in da ne more biti smisel enotnosti v zaviranju razvoja narodne skupnosti. „Bistvo enotnosti je držati se medsebojnih dogovorov,“ tako dr. Grilc.

O šolstvu sta spregovorila državni poslanec Smolle in Marjan Pipp. Smolle je ponovno obrazložil zadnje dogodke, ki so sprožili toliko polemik in sistematičnega hujskanja proti našemu državnemu poslancu. Smolle je na prepričljiv način pokazal, da je bilo njegovo postopanje v interesu

narodne skupnosti in da je deželna vlada tista, ki preprečuje pozitivno rešitev v šolskem vprašanju. Poudaril je tudi, da sta bili obe osrednji organizaciji po njihovi predstavitvi in tajnikih o vsem v detajlu informirani. Vrhu tega je že nešteto krat prosil odgovorne politike ZSO, da bi smel direktno informirati pristojne gremije ZSO — a na žalost ni dobil pozitivnega odziva.

Skoraj triurna diskusija, ki je sledila poročilu, je dokazala pripravljenost naših ljudi za angažirano spremljanje in sooblikovanje narodne politike. Objavljamo izvirne diskusijske prispevke.

Fric Kert, Pliberk: Posebno apeliram na vse odgovorne, da se v še večji meri trudijo za akcijsko enotnost. Sam vem iz politične prakse, kako težko je, če moraš agirati v parlamentarnih gremijih. Eno so nedeljski govori, drugo pa je konkretno delo. Sem za vstop v sosvete, ne morem pa se strinjati z nobenim ločevanjem v šolah.

Peter Hribernik, Žihpolje: Zakaj ZSO ni šla v šolski pododbor? Tam bi lahko povedala to, kar ji ne odgovarja.

Ingrid Zablatnik, Bilčovs: Ko sem o štiristrankarskem paktu prvič slišala iz medijev, sem bila zelo razburjena. Sedaj vidim stvar drugače. Zakaj ne prirejata obe osrednji organizaciji skupnih krajevnih sestankov na podeželju? Tudi Klub občinskih odbornikov bi se moral vključiti v to politično diskusijo.

Fric Kumer, predsednik KSOO: Občinski odborniki radi pomagamo, če smo potrebni. Nočemo pa biti neka tretja sila. Jaz sem bil že

pred leti mnenja, da bi bilo bolje, če bi šli v sosvet. Tedaj so vsi narodni politiki, tudi Grilc, bili proti. Iz lastne izkušnje vem: če imaš pretrdo linijo, navadno le malo dosežeš.

Prof. Jože Wakounig, Kotmara vas: Ven na deželo med ljudi! To velja, Karel, tudi zate. Ljudje so zelo neobveščeni.

Dr. Pavle Apovnik: Čas je, da potrdimo poziv Karla Smolleta (glej zadnjo številko NT — op. ured.): „Začeti moramo novi dialog!“ ZSO bo morala spremeniti svoj odnos do našega državnega poslanca. Doslej je bila samo proti njemu.

Andrej Wakounig, Pliberk: Najvažnejši postavki sta zame kvalifikacija asistenčnega učitelja in di-

Z desne: podpredsednik KEL dv. sv. dr. Pavle Apovnik in Marija Miškulnik.

rektorja. Če to ni rešeno v našem smislu, ne moremo pristati na šolski zakon.

Franč Kukovica, podpredsednik

ZSO: Osnova za nas morata biti vsebina in duh vmesnega poročila zvezne strokovne komisije. Izredno velik problem je to, da bi mora-

Wabl in Smolle pri štajerskem škofu

Pretekli torek je v Gradcu sprejel štajerski škof Johann Weber v svoji škofijski rezidenci državna poslanca Zelenih Andreasa Wabla in Karla Smolleta. S škofom Webrom sta zelena poslanka razpravljala o zakonskih osnutkih glede položaja družine, o cerkvenih stališčih glede splava, brezposelnosti in varstva okolja. Govor pa je tudi tekel o obisku papeža Janeza Pavla II. v Avstriji ter o sodelovanju vernikov na Štajerskem in v Sloveniji. Poslanca sta škofa Webra informirala tudi o delovni skupini Zelenih, ki se imenuje „Zeleni in kristjani“.

la dva učitelja poučevati v istem razredu. Glavno, kaj nas prizadeva, je enojezični asistenčni učitelj, ne številka 20. Dodatni enojezični učitelj pomeni ločevanje. Za nas bi moralo biti tudi važno, kako doseči boljše uspehe pri pouku slovenščine.

Ravnatelj dr. Reginald Vospernik: Karel Smolle ni bistveno odšel od vmesnega poročila zvezne strokovne komisije, katero so soglasno sprejeli vsi — NSKS, ZSO in univerza. Delo komisije so morali ukiniti, ker smo tam nastopali konstruktivno in samozavestno. Zakaj mi sedaj odbijamo konstruktivne in samozavestne pogoje v sosvetih, mi ni jasno. Svarim tudi pred tem, da bi odklanjali asistenčnega učitelja kot osebo. Če smo za nemške demokrate potem moramo biti to tudi pri učiteljih.

Občni zbor ZSO

Zveza slovenskih organizacij je na svojem rednem občnem zboru, ki je bil preteklo soboto v slovenskem Mladinskem domu, sprejela večinski sklep proti vstopu v sosvete. Vstop v sosvete si lahko pozneje predstavljata samo pod pogojem, da se obližira kancler Vranitzky za uresničitev vrste odprtih vprašanj — od javne dvojezične šole v Celovcu preko nastavitve dvojezičnih otroških vrtaric v vseh južnokoroških vrtcih pa do postavitve pretvornikov za sprejem ljubljanske televizije po vsem dvojezičnem ozemlju. Predlog predsednika ZSO Wieserja, da mora Vranitzky pismeno objubiti izpolnitev štirih točk, zlasti pa javne trgovske akademije, iz memo-

randuma, je bil odklonjen. Za vstop v sosvete je glasoval samo Tomaž Ogris, štirje pa so se vzdržali glasau.

Bilo je tudi rečeno, da naj bi sosvet nadomeščal NSKS in ZSO kot zastopnika Slovencev — pa čeprav je Vranitzky pisal ZSO, da to ni tako (glej faksimile).

V ospredju občnega zbora ZSO pa so bili napadi na Karla Smolleta in NSKS. Zato so nekateri udeleženci te napade komentirali z besedami: „Očitno za nas ni več prvi nasprotnik KHD, temveč naš državni poslanec.“

Za predsednika je bil spet izvoljen dipl. inž. Wieser, za tajnika pa dr. Marjan Sturm.

POZIV DEŽELNEGA SVÉTNIKA DR. KRISTE KRAMMER

„Vsak prebivalec Gradišćanske bi moral govoriti tri jezike!“

Prejšnjo sredo je gospa deželni svétnik dr. Krista Krammer (SPÖ) predavala v dunajskem Hrvaškem akademskem klubu (HAK). Izrazila je željo, da naj bi se vse Gradišćanke in vsi Gradišćani sporazumevali — poleg v nemščini — tudi v hrvaščini in madžarščini. Nadajše se je izrekla za to, da bi otroci v vseh hrvaških oz. dvojezičnih občinah morali imeti možnost za dvojezično vzgojo. Svoj apel pa je zaključila z besedami: „Gradišćani bi morali postati bolj samozavestni. Pokazati bi morali več razumevanja za ostala dva deželna jezika in več tolerance do narodnih skupin.“

REPUBLIC ÖSTERREICH
BUNDESKANZLERAMT
Zentralverband slowenischer
Organisationen in Kärnten

Im Hinblick auf Überlegungen betreffend den Volksgruppenbeirat ist festzuhalten, daß der Beirat vor allem als ein **zusätzliches** Gesprächsforum zu sehen ist, mit dessen Hilfe der Kontakt mit der Bundesverwaltung wesentlich konzentrierter und auch für die Volksgruppenorganisationen einfacher erfolgen kann. Die Möglichkeit, mit einzelnen Politikern darüberhinaus Kontakte aufzunehmen, wird - wie dies das Beispiel des seit 1979 bestehenden Volksgruppenbeirates für die ungarische Volksgruppe deutlich zeigt - durch die Existenz eines Beirates ebensowenig beschränkt wie die Rolle und Bedeutung der bestehenden, im Beirat vertretenen Volksgruppenorganisationen.

OBČNI ZBOR
KPD ŠMIHELNašli so tudi nove oblike
kulturnega delovanja

V izčrpnem poročilu je tajnica **Lenčka Budin** že kar uvodoma omenila, da je bila kulturna dejavnost društva v preteklih letih dokaj pestra. V društvu so iskali in našli nove oblike kulturnega dela, ki je pritegnilo še več občanov k sodelovanju. Tako so leta 1985 priredili „Vaški praznik“, ki je medtem postal že priljubljena prireditve. Na izobraževanje odraslih društvo zelo veliko misli. Zato organizira predavanja in prireditve, katerim vsako leto dajo gotovo težišče.

Medtem ko je bila leta 1985 tema predavanj zdravstvo, je bilo naslednje leto namenjeno varstvu okolja. Leto 1987 pa je bilo posvečeno 80-letnici društva, v okviru teh prireditev so sodelovali tudi bivši igralci in društveniki. Težišče letošnjih prireditev pa so bili spomini na usodna leta med 1938 in 1945.

Z veliko vztrajnostjo in trdo življenjsko voljo pa deluje mlada godba na pihala, katero vodi prof. **J. Burdzi** in ki je dosegla že mednarodne uspehe. Prijetno in ubrano zapoje otroški zbor, ki ga vodi **Albert Krajger**. Samo škoda, da starši otrok ne pošiljajo redno na vaje, ki so vsako nedeljo po drugi

Lepo število članov društva in gostov se je udeležilo občnega zbora KPD Šmihel, kar je pričalo o tem, da je zanimanje za društveno dejavnost veliko. Občni zbor, kateremu je predsedoval občinski odbornik Andrej Wakounig, je nudil pogled v društveno delo zadnjih štirih let. Za uvod je moški pevski zbor zapel tri pesmi, Majda Krivograd in Silvo Jernej pa sta zaigrala na saksofon.

maši, je z razočaranjem ugotovila tajnica društva in poudarila, da smo odgovorni tudi za to, česar ne naredimo. Pa tudi gostovanja društvo rado organizira. Dramski skupini iz Braslovč in iz Železne Kaple sta v Šmihelu dobrodošla gosta. Seveda pa tudi domača igralška skupina, ki jo vodi **Micka Opetnik**, rada vrne obisk oz. gostuje pri sosednjih društvih.

Voditeljica dramske skupine **Micka Opetnik** je poročala o delu igralške skupine, ki je zadnja tri leta naštudirala vsako leto po eno predstavo. Po dveh komedijah — „Cvetje hvaležno odklanjam“ in „Scapenove zvižaje“ — so letos naštudirali sodobno igro Bertolda Brechta „Izjema in pravilo“, za katero so imeli do 15 bralnih vaj. Ta-

ko je udeleževanje pri igralški skupini obenem tudi izpopolnjevanje našega jezika. Režiserka pa je potožila, da je včasih težko najti igralce. Vzrokov zato je veliko, kakor npr. udeleževanje pri drugih društvih in zborih, športu, pomanjkanje časa in nezanimanje.

Želela je, da bi bilo med letom več prireditev in da bi se ustanovila otroška igralška skupina, kjer bi se izurili bodoči igralci.

O uspešni lutkarski skupini je poročala **Kristina Jernej**. Skupino vodi **Štefan Merkač**, kateremu stoji ob strani **Saša Kump**. V skoraj 10-letnem obstoju je skupina vsako leto priredila lutkovno igro. Za desetletnico pa nameravajo napraviti razstavo vseh do sedaj izdelanih lutk.

Pri volitvah, ki so zatem sledile,

je ostalo vse pri starem, kar je znak, da so člani društva zadovoljni z delom odbora. Ožji odbor sestavljajo: predsednik **Karel Grill**, prvi in drugi podpredsednik sta **Franc Trap** in **Micka Opetnik**, tajnica je **Lenčka Budin**, njena namestnica **Kristina Jernej**, blagajnik je **Franc Kristan**, njegov namestnik pa **Hanzej Bricman**. Nadaljnji odborniki so še: **Krista Dlopst**, **Peter Kert** in **Bernardka Kaiser**. Na novo pa so ustanovili širši odbor, v katerem so zastopani: **Niko Krištof**, **Gabrijela Kumer**, **Franc Wutte ml.**, **Janez Vauti**, **Franc Vrhnjak ml.**, **Betina Čebul** in **Marijan Pečnik**. Preglednika računov pa sta **Fric Jernej** in **Valentin Šumnik**.

Bivši predsednik KPD Šmihel, mestni svetnik **Fric Kumer**, je čestital odboru za izvršeno delo na kulturnem področju in posebej še dramski skupini, ki skrbi za kvaliteto jezika. Poudaril pa je tudi, da je treba povabiti tudi neslovensko govoreče otroke k sodelovanju, da se pri tem naučijo jezika sosedov. **Kumer** se je zahvalil tudi gospodu **dekanu**, ki velikodušno daje na razpolago prostore v farnem domu za vaje, predavanja in prireditve.

Občni zbor združnikov v Sloveniji so bili svoj čas neke vrste obvezni letni rituali, pri katerih je bilo v glavnem že v naprej od začetka pa do konca vse znano. Taka zborovanja so potekala po povsem ustaljenih smernicah in po načelu, da je, v celoti gledano, vse relativno dobro in da bi bil položaj kmetijstva v Sloveniji lahko še slabši.

Po dolgih letih molka o taki monotonosti dogajanja sedaj ne moremo več govoriti, če pomislimo na zadnji občni zbor kmetov v Ljubljani, kjer sta bili iz nezaupanja kmetov do vlade ustanovljeni kar dve kmečki zvezi. Predvsem na pobudo mladih smo slišali izrazito kritične in tudi radikalne besede slovenskega kmeta, ki se je v zadnjem času začel zavedati svoje nenadomestljivosti. Dolež so se kmetje očitno strinjali s tem, da so namesto njega mislili drugi in tudi v njegovem interesu razpravljali o njegovih interesih. Končno pa so predvsem mladi kmetje jasno izrazili, da se hočejo o nerešenih vprašanjih glede kmetijstva z zastopniki vlade sami konstruktivno in enakopravno pogovarjati. Novoustanovljeni kmečki zvezi naj bi bili v tem smislu most med kmeti in vlado.

Beseda kmetu
in kmetici

PIŠE HEIDI STANGLER

Prav tak most med slovenskimi kmeti in med tistimi, ki delajo kmečko politiko, pa bi bil nujno potreben tudi pri nas na Koroškem.

Sicer razveseljivi rezultat zadnjih kmečkozbornskih volitev, ko je SJK dobila v zborni-

niti besede ne slišijo v slovenskem jeziku in kjer učitelji vzgajajo mladino v duhu, ki nikakor ni prijazen do slovenskega naroda. Ker naša mladina nima možnosti, da bi se seznanila vsaj z osnovnimi strokovnimi izrazi kmetijstva v slo-

Lastna zbornica za
slovenske kmete?

co dva mandatarja, pušča odprta številna vprašanja predvsem glede slovenske kmečke mladine.

V prvi vrsti je to seveda vprašanje strokovne izobrazbe naše kmečke mladine. Po zaprtju kmečke šole v Podravljah so naši slovenski kmetje primorani, da pošiljajo svoje otroke v kmetijske šole, kjer

venščini, je posledica tega, da se slovenska kmečka mladina vedno pogosteje pogovarja tudi zunaj šole v jeziku, v katerem je dobila izobrazbo — namreč v nemščini.

Kako je torej možno, da naj ta naša kmečka mladina ohrani svojo identiteto?! Po dolgih diskusijah so me številni kmečki politiki prepričali, da je trenutno morda dejansko iluzija

sanjati o lastni kmečki šoli. Nerazumljivo pa je, da je zapala tudi diskusija in dolgoletno terjanje po uvedbi prostega predmeta slovenščine v kmetijskih šolah.

Pomirjen je trenutno tudi izdajatelj strokovnega časopisa „Kärntner Bauer“, ker **Ignac Domej**, bivši zbornični svetnik ne more več zahtevati na občnih zborih zbornice, da naj izdajatelj časopisa „Kärntner Bauer“ izdaja tudi slovensko prilogo. Prav tako nezadovoljiva je za slovenske kmete tudi situacija posvetovanja v slovenskem jeziku v zbornici. Ko je ob priložnosti na to opozoril zbornični svetnik dipl. inž. **Štefan Domej**, je to predsednik kmetijske zbornice **Deutschmann** takoj pojmoval kot poskus ustanoviti lastno zbornico za slovenske kmete.

Skratka: do najnovejšega sodelovanja oziroma stikov med slovensko govorečimi kmeti in zbornico po dolgoletnih prizadevanjih slovenskih mandatarijev ni prišlo. Zato bi bilo potrebno razmišljati o tem, ali naj ne bi po zgledu v Sloveniji začeli uporabljati bolj kritične in po potrebi bolj radikalne besede, ko gre za pogovor s tistimi, ki zastopajo tudi interese naših mladih slovenskih kmetov.

N A Š

Naš tokratni gost v NT je Hubert Budai iz Velikovca. Z njim se je pogovarjal dr. Borut Sommeregger

G O S T

„...da skupaj vodijo pogajanja in da skupaj vstopijo v sosvet“

Velikovčan Hubert Budai je član deželnega vodstva Zelenih in sodelavec velikovške frakcije Zelenih. Na njegovo pobudo je nastala v Velikovcu iniciativna skupina, ki se zavzema za odprtje Neue Burg koroškim Slovencem. Inicijativna skupina je nadstrankarska, v njej so zastopane vse frakcije. Budai je star 30 let, oče, žena pa je učiteljica v ljudski šoli.

NAŠ TEDNIK: *Gospod Budai, zakaj ste v Velikovcu sprožili iniciativo za odprtje Neue Burg?*

HUBERT BUDAI: Ker se mi zdi to stanje nevzdržno. Če hočemo skupaj v miru živeti, moramo preiti od besede k dejanju. V Velikovcu živijo tudi Slovenci, ki imajo isto pravico do uporabe občinske dvorane kakor Nemci. Večina politikov se brani odprtja, ampak ne več dolgo, saj se za odprtje zavzemajo sedaj že osebe iz vseh frakcij.

NAŠ TEDNIK: *Res iz vseh frakcij? Tudi iz FPÖ?*

HUBERT BUDAI: Da, tudi iz FPÖ, dva sodelujeta pri nas. Pa tudi od SPÖ in ÖVP.

NAŠ TEDNIK: *Kaj je bil doprinos Zelenih?*

HUBERT BUDAI: Najprej ta, da smo dali dober zgled. Pri našem deželnem kongresu je v dvorani Neue Burg visel tudi slovenski transparent, Karel Smollet pa je imel politični govor tudi v slovenščini. Tako so Zeleni predrl desetletni bojkot slovenske besede v občinski dvorani.

NAŠ TEDNIK: *Z osebo Karla Smolleta je povezano tudi sodelovanje med KEL in Zelenimi. Kako ocenjujete to sodelovanje?*

HUBERT BUDAI: Moram reči, da smo v teku tega sodelovanja dosegli lepe izkušnje. Delamo v dobrem vzdušju in tako tudi raste obojestransko razumevanje za vprašanja, kakor so to ekološka ali narodnostno vprašanje ter vsa ostala politična vprašanja na Koroškem.

NAŠ TEDNIK: *Kako ocenjujete iz vidika nemško govorečih Zelenih nastop Karla Smolleta v parlamentu?*

HUBERT BUDAI: Karel Smollet gotovo nima lahke pozicije. Tudi jaz sem načelno proti pedagoškemu modelu, ker ni zgrajen po pedagoških, ampak političnih motivih. Če bi bil sklenjen v najhujši obliki pedagoški model, bi imelo to fatalne posledice za slovensko narodno skupnost.

NAŠ TEDNIK: *Ravno sedaj je v ospredju diskusij tudi kompromisni predlog Karla Smolleta. Kako ste ga sprejeli med nemško govorečimi Zelenimi?*

HUBERT BUDAI: Povedal sem že, kar mislim o tem, če bi bil sprejet pedagoški model v najhujši obliki. Seveda pa imamo možnost, da v obliki dogovorov in pogajanj v okviru štirih strank pridemo do rešitve, ki bi jo lah-

ko nosila tudi slovenska narodna skupnost. Tu mislim predvsem na kvalifikacijske potrebe asistenčnega učitelja, na položaj ravnatelja. Predvsem to vprašanje se mi zdi odločilnega pomena. To vem tudi zaradi tega zelo dobro, ker je navsezadnje moja žena učiteljica na osnovni šoli. Po Smolletovem predlogu bi lahko prišlo tudi po ovinkih do tega, kar navsezadnje zahteva univerza in vsi pedagoški sodelavci, da se v roku treh let preizkusi ta model. Tudi to je zame bistveni dosežek.

NAŠ TEDNIK: *To so pedagoški argumenti. Kateri pa so politični?*

HUBERT BUDAI: Na politične argumente bi odgovoril tako: Če realno politično ocenjujemo situacijo, imamo na eni strani nevarnost tristrankarskega sporazuma v smislu koroških nacionalistov — torej brez vsakršnega upoštevanja predlogov koroških Slovencev. To pomeni, da bi Slovenci nadaljnjih 10 — 15 let bili boj za tiste kompromise, ki bi jih morda zdaj dosegli.

NAŠ TEDNIK: *Govorite o kompromisih. Toda: ali kompromisi ne ogrožajo enotnosti koroških*

Slovencev?

HUBERT BUDAI: Zato pa bi rad v tej situaciji, ki za koroške Slovence ni enostavna, apeliral na vodstvo obeh osrednjih organizacij, da sedejo za skupno mizo, da skupaj vodijo pogajanja in da tudi skupaj vstopijo v sosvet. Tam bi lahko svoje energije v pozitivnem smislu izrabili, namesto da jih sedaj zgubljajo za iznašanje internih konfliktov. To služi samo večinskim strankam.

NAŠ TEDNIK: *Za zaključek še osebno vprašanje: Zakaj se tako zavzimate za koroške Slovence?*

HUBERT BUDAI: Sam sem se rodil v dvojezični občini, v Kotmari vasi. Mati je bila Slovenka, ki pa mi na žalost ni hotela ali ni mogla posredovati slovenske besede. To danes občutim tudi kot veliko škodo, ker sem zgubil del svoje identitete. Prav zaradi tega mi usoda koroških Slovencev ni „deveta briga“ in zato sem tudi vesel, da sem — v okviru sodelovanja med KEL in Zelenimi — prišel nazaj k svojim koreninam.

NAŠ TEDNIK: *Hvala za pogovor!*

Eksperimentalno gledališče Glej v Celovcu

Predstava, katero smo videli prejšnji teden v avli Slovenske gimnazije, je bila vsekakor nekaj nenavadnega. Moderno gledališče, kakršno je v gledaliških centrih že nekaj običajnega, je našlo odobravanje in odmev tudi v naši koroški „provinci“.

Martin Kušej, mlad režiser z Rude, ki je uprizoril tekst vzhodnonemškega avtorja Heinerja Müllerja, Opostošena obala — Medeja kot material — Pokrajina z Argonavti, je ustvaril širokopotezno odsko postavitev, ki z vsako podrobnostjo služi interpretaciji izvirnega besedila brez dvomljivih intencij pripelje avtorju drugačna hotenja, kakor jih je imel sam.

Heiner Müller, ki velja v svoji domovini za politično nezanesljivega, obračunava v svojih delih z „Zgodovino, Ideologijo in Religijo svojega Časa“, prav zato problematika njegovih del ni vezana na ozko geografsko področje in je aktualna povsod. Müller se, kakor se mnogi avtorji iz NDR, rad naslanja na grško mitologijo, tam si izposoja svojo simboliko in jo razvija v lastni idejni mozaik.

Režiser je avtorjev tekst oprl na

čustvo in to je verjetno tudi edino pravilno, kajti poezija je še vedno v prvi vrsti stvar subjektivnih čustev, pa jo obračaj tako ali drugače. Prav gotovo tudi trd oreh za igralce, ki so svoje vloge odlično izdelali. Olga Kacjan, Barbara Levstik in Igor Samobor sodijo brez dvoma v vrh slovenske gledališke ustvarjalnosti.

Nekonvencionalnost teksta je odlično podčrtala tudi nenavadna scena po zamisli Jochena Traarja, s kupom blata, po katerem brede človek, z bolniškimi vozički, na katerih ležijo telesa igralcev kot v seicirnici, s pravim pravcatim dežjem in staromodno meščansko zofo.

Ljubljansko eksperimentalno gledališče Glej je s to predstavo v najboljšem pomenu besede upravičilo svoje ime.

S. Wakounig

Dan izobraževanja odraslih v Šentjuriju

Preteklo soboto smo se zbrali v domu prosvete v Šentjuriju zastopniki vseh izobraževalnih ustanov na Koroškem. Tako srečanje je bilo prvič na Koroškem. Omogočilo naj bi razpravo vseh pristojnih v izobraževanju odraslih v naši deželi. Obenem pa naj bi se posamezne ustanove med seboj spoznale in izmenjale izkušnje iz svojih delovnih področij.

Po uvodnem referatu univ. doz. dr. Georga Hahna na temo „Katera izobrazba ima bodočnost?“ so nas porazdelili v skupine. V 11 skupinah naj bi razpravljali o tej tematiki, predvsem pa naj bi se udeleženci med seboj spoznali. V popoldanskem plenumu je vsaka skupina poročala o svojih razmišljanjih, sklepih in konkretnih korakih na poti izobraževanja odraslih.

Kakšen odnos imamo do brezposelnih in kako jim skušamo pomagati. Ali jih vpletemo v naše izobraževanje? Kako mojstrimo naše življenje? Imamo korajžo menjati delovno mesto in domače okolje? Situacija na delovnem trgu se vedno vedno bolj zaostriuje. Vedno več se zahteva od človeka. Kako uporabimo prosti čas? Vsaka pokrajina ima svoje specifične težave. Gospodarski in politični dogodki nas skorajda ne prizadenejo. Udeleženci izobraževalnih ponudb so 80% žene. Kje so moški? Kljub temu pa žene na nobenem področju niso enakoprav-

ne. Le poredko se zgodi, da mož in žena partnersko mislita in delata. Izobrazba naj izpolni prosti čas, mora pa biti smiselna. Navdahniti nas mora z veseljem in kreativnostjo. Pri vseh izobraževalnih prireditvah je treba upoštevati tri točke:

- Kakšne potrebe imajo ljudje?
- Kaj jim lahko ponudim?
- Za kaj jih lahko pridobim?

Naučiti se moramo, kako drug z drugim delamo. Upoštevati moramo jezik sosedu. Poskušati moramo prinesiti ljudem izobrazbo na delovno mesto, premisliti položaj dela v družbi. Vsi ti in še drugi aspekti naj bi vodili vse sodelavke in sodelavce v izobraževalnih ustanovah.

Pri zborovanju je bila dobro zastopana tudi naša narodna skupnost. Tako smo imeli možnost v vseh skupinah govoriti tudi o problematiki koroških Slovencev. Izkazalo pa se je, da je tudi v teh krogih izobraževalnih ustanov še mnogo nestrpnosti do Slovencev.

Knjiga o „Naši identiteti“

V okviru hodiških diskusijskih dnevov je bila prejšnji teden predstavljena knjiga „Unsere Identität“, izbor pogovorov Franza Witzelunga z Rudolfom Eksteinom. Knjigo je Franz Witzeling izdal pri Mohorjevi založbi, ker je spoznal, da jo bo Mohorjeva najbolje speljala in da se stvari dajo tudi drugače realizirati. Rudolf Ekstein pa je dejal, da beseda identite-

ta v bistvu pomeni stalno spreminjanje, a ne nasilno, temveč v smislu požlahtnjevanja, dopolnjevanja, z namenim, da to posreduješ tudi naprej.

Foto: z leve proti desni: Franz Witzeling, Rudolf Ekstein na predstavitvi knjige „Unsere Identität“. Knjiga stane 140 šilingov.

• Hodiše-Celovec

Bilo je junija 1973, ko je takratni 7. b razred Slovenske gimnazije (razrednik prof. Milan Kupper) opravil zadnje izpite in zapustil gimnazijo. V soboto, 28. majnika 1988, pa so se zbrali tisti, ki so mogli priti, pri Marici Hartmannovi — kot maturantka se je pisala Marica Tischler — v Hodišah. Malo so pokramljali, se spominjali gimnazijskih časov, so pogovorili o tem in onem in tudi že skovali načrte za naslednje srečanje. Tudi iz svojega poklicnega življenja so povedali to pa ono bolj ali manj zabavno.

Prav iskrena hvala gostiteljici — znana je kot prizadevna in zelo marljiva učiteljica v Škofičah — in Tischlerjevi družini za prisrčno gostoljubje. Pa na prijetno svidenje pri naslednjem srečanju.

**Kupujte v
naših zadrugah!**

KOORDINACIJSKI ODBOR ZA LETOVANJE OTROK NA MORJU

Viktringer Ring 26 (Vinko Kušej), tel.: (0463) 51 25 28; Tarviserstaße 16 (Milka Kokot), tel.: (0463) 51 43 00 / 40

Spoštovani starši!

Viljudno vam sporočamo, da bo letovanje otrok na morju v SAVUDRIJI letos v eni izmeni in sicer:

od 12. julija do 26. julija 1988.

Koordinacijski odbor nudi: prostore za bivanje, 5 obrokov hrane dnevno, za vsakih deset do dvanajst otrok enega vzgojitelja, zdravstveno oskrbo in v primeru potrebe prevoz bolnega otroka v bolnišnico ter prevoz v Savudrijo in nazaj.

Cena za 14-dnevno bivanje znaša 1600,— šil., prevozni stroški 400,— šil. Prijavnice dobite pri zgoraj omenjenih naslovih.

Zadnji rok prijave je 30. junij 1988.

Ker je število prostih mest omejeno, prosimo za čimprejšnje prijave.

POSOJILNICA-BANK PLIBERK

RAZPISUJE MESTO VAJENCA za naslednje šolsko leto

Pogoji: zaključena šolska obveznost, znanje obeh deželnih jezikov in smisel za delo v zadrugi.

Interesenti naj pošljejo prošnjo, zadnje spričevalo in življenjepis na naslov: Velikovaška cesta 1a, 9150 Pliberk.

Če bo več prijav, bo pripravil pedagoški strokovnjak test, na osnovi katerega bomo najboljšega interesenta sprejeli v uk dne 15. 7. 1988.

Foto-razstava Blaža Župančiča pri Joklnu

Od petka, 27. maja, naprej je pri Joklnu/Bierjokl v Celovcu na ogled razstava umetniških fotografij Blaža Župančiča iz Ljubljane. Mladi pravnik, ta poklic je docela obesil na klin in se docela posvetil gledanju skozi lečo in ujemanju motivov na celuloid, razstavlja kolorirane slike. Njegove fotografije so velikoformatne in razburjajo oz. privlačijo opazovalca, gledalca z motivno pestrostjo, z barvno komponento in pa s tehnično dovršenostjo. Pri motivih se mešajo velikoploskovni posnetki z drobnimi detajli in mehkiimi odtenki sivine.

-wafra-

ČESTITAMO

V nedeljo, 29. maja, sta se v Selah poročila Franc Mak, pd. Kuhlnov in Anamarija Mak, pd. Colnarjeva. Na novi življenjski poti jima želita vse najboljše KPD „Planina“, katerega vesten odbornik je Franci, in EL Sele. Voščilom se pridružuje uredništvo NT.

POSOJILNICA-BANK PODJUNA

vabi člane na
REDNI OBČNI ZBOR,
ki bo v nedeljo,
dne 12. 6. 88, 1988,
ob 9.30 v Kulturnem
domu v Dobrli vasi.

SEDEMDNEVNO POTOVANJE V MOSKVO in LENINGRAD

od 14. do 21. julija 1988

V aranžmaju so vključene sledeče storitve:

- transfer iz Celovca na Dunaj oz. iz Salzburga v Celovec
- polet Dunaj — Moskva in Leningrad — Salzburg
- polni penzion
- ogledi z lokalnim vodnikom

Cena: šil. 10.020,—

Za vizo so potrebni veljaven potni list in tri slike.

Prijave sprejemata turistična agencija CARTRANS (Micka Miškulinik, tel. 0463/51 26 80) in Štefan Pinter, tel.: 0 42 28/28 8 74.

Prijave čimprej, ker je število udeležencev omejeno!

Mlinče: Umrli je Matevž Wakounig

V torek, 31. maja 1988, je v 80. letu starosti umrl Matevž Wakounig, po domače Bognar v Mlinčah. Rajni je bil daleč naokoli znan kot duhovit, prijazen in zelo delaven človek. Zrasel v številni Kovačevi družini, se je izučil kolarstva in odprl lastno delavnico. Poleg poklicnega dela in družine — z ženo Marijo sta otroke vzgojila v aktivne in zavedne člane naše narodne skupnosti —, se je Matevž Wakounig angažiral na kulturnem in političnem polju. Med drugim je bil slovenski

občinski odbornik žitajske občine in vse do zadnjega je spremljal narodno politiko.

Z Matevžem Wakounigom je legel v grob nosilen steber naše narodne skupnosti. Naj mu bo domača gruda lahka. Ženi, otrokom in vsem sorodnikom izrekajo Narodni svet koroških Slovencev, KEL, Klub slovenskih občinskih odbornikov in pa uredništvo Našega tednika globoko sožalje. Pogreb Matevža Wakouniga je bil večeraj, 2. junija 1988, v Šentprimozu.

Šentvid: visoko priznanje SPD „Danici“

Pred desetimi leti je SPD „Danica“ začelo graditi kulturni dom, skoraj točno pred 8 leti je bil slovesno odprt. Med tistimi skupnostmi, ki so takoj prišle na pomoč, je bila tudi občina Šentjur pri Celju odnosno Moški zbor „Skladateljev Ipavcev“, s katerim „Danica“ povezujejo najtesnejši prijateljski stiki. V soboto, 28. maja, je bil v kulturnem domu koncert, na katerem so poleg mešanega pevskega zbora „Danica“ sodelovali še moški zbor „Skladateljev Ipavcev“ ter skupina „Štirje J“.

Stanko Wakounig prejel za „Danico“ odlikovanje.

Predsednik „Danice“ Stanko Wakounig je v svojih pozdravnih besedah spomnil na začetke gradnje kulturnega doma in na nesebično podporo in pomoč, ki je „Danica“ bila deležna prav iz Šentjurga, pri čemer je še posebej izpostavil važno vlogo tamkajšnje mladine. Spomnil pa je na dogodek pred 50 leti in na njihove grozne posledice. Trditve, da je člen 7 ADP izpolnjen, je zavrnil kot ogromno ošabnost in je spodbudil vse, da se bolj in bolj zavedajo preteklosti, posebno pod nacizmom. Starejši naj mladini doživetij in izkušenj ne zamolčijo, mladina pa da naj ne preneha spraševati, kaj se je tedaj zgodilo in zakaj, da bomo vedeli, kje so naše koreni-

ne. Le kdor je informiran, bo znal argumentirati.

Prvi del sta oblikovala „Danica“ in „Ipavci“, v drugem pa so „Štirje J“ pokazali, kaj znajo — in to je precej.

Ta večer pa je „Danica“ prejela tudi najvišje odlikovanje, ki ga daje občina Šentjur pri Celju: to je plaketa bratov Ipavcev, skladatelj in narodnih buditeljev, katerih pesmi ima tudi „Danica“ v svojem repertoarju, na primer pesem „Slovenec sem“. Odlikovanje je „Danica“ prejela za vse delo na kulturnem področju. Čestitamo.

Koncertnemu delu je sledil družabni, ki pa je v okviru začetkoma navedenih obletnic bil za vse še posebno doživetje.

-wafra-

Klub prijateljev lova v Celovcu in SPD „Edinost“ v Pliberku

vabita na

**SREČANJE LOVSKIH PEVSKIH ZBOROV
in ROGIŠTOV iz Slovenije, Furlanije-Juljske
krajine in Koroške**

PESEM NAS ZDRUŽUJE

Nedelja, 26. junija 1988, ob 14.30 uri na gradu v Pliberku

Ob slabem vremenu bo prireditev v glavni šoli v Pliberku

Pozdravne besede:

dr. Aripand Thurn-Valsassina, predsednik Kluba Mirko Kumer
Sodelujejo: MoPz „Foltej Hartman“, skupina južnokoroških rogistov iz Železne Kaple, Lovski oktet „Studenc“, društvo pevcev in rogistov SKZ LD Celje — sekcija savinjskih rogistov, lovski zbor Železna Kapla, skupina rogistov iz Trga, društvo pevcev in rogistov SKD LD Celje — MoPZ SKZ Celje, pevsko društvo „Simon Jenko“ — Medvode, lovski oktet „Peca“ — Mežica, društvo pevcev in rogistov SKZ LD Celje — sekcija celjskih rogistov, lovski pevski zbor slovenskega lovskega društva „Doberdob“ iz Furlanije-Juljske krajine. Skupna pesem: skupina južnokoroških rogistov iz Železne Kaple, skupina rogistov iz Trga.

PISMA BRALCEV

Štehanje pr Zile (ali
bridko premišljanje o
teoriji in praksi)

Binkoštni ponedeljek je za Zilo nekaj paradni dan, ko se na Bistrici postavijo s svojim znamenitim „štehanjem“ in s „prvim letom“ pod lipo v izložbo bolj ali manj široke javnosti. Da je bila letos ta javnost še posebno širna in „žegen“ uspešen, pa smo lahko opazili na povoženi travi na travnikih-parkiriščih vzdolž ceste in na postavah, ki so se majale skozi vas in tu in tam opravljale javno svoje skrite potrebe. Vse to sem mimogrede opazil, ko sem se vozil iz svoje rojstne vasi proti večeru v Podklošter. Tam pa sem v stanovanju užival drugi del te prireditve, oddajo o zilskem štehanju v celovškem radiu. Zelo pozorno sem sledil tej oddaji, ki me je spominjala na lastna otroška leta in na žegen. Pravim: spominjala! Saj je ta oddaja bila res spominska oddaja na že zdavnaj izumrli pristni zilski žegen. Tega bi se pač morali zavedati tudi predavatelj in bi morali govoriti v konjunktivih ali v preteklosti. Tako je nek o č bilo ali tako naj bi bilo! To, kar se danes dogaja na različnih žegnih v zilskih vaseh, je kvečjemu folklor za tujce. Šega, ki so jo nekoč s spoštovanjem obhajali kakor svet obred, in ki je pomenila višek kmečkega leta in višek fantovskega in deklškega življenja, je danes vsebinsko in smiselno izvotljena. Ostala je samo še bleščeča lupina, festival za fotografske in filmske leče. Spremenilo se je okolje, ozadje, in spremenile so se perspektive tega običaja, in s tem se je običaj sčasoma sam spačil. Upam se trditi, da pač neki nastavljenec, ki si mora za štehanje izposoditi konja za drage denarce od kakšnega jahalnega kluba, nima več tiste motivacije in notranje vezi do šega, kakor nekoč kmet, in je zanj vse skupaj le še „hec“. Tisti večeri, ko fantje vadijo in ko doni pesem skozi tiho vas, kakor je bilo v

oddaji rečeno, so pač že dolgo minili. Danes se čuje samo še razgrajanje iz bližnje diskoteke. Simptomatično za situacijo se mi zdi dejstvo, da razen ene same pesmi, ki je bila po mojem posneta pred tridesetimi leti, v tej oddaji niti ene „žagnarške“ pesmi ni bilo čuti. „Pozimi pa rožice ne cveto“ je sicer lepa pesem, toda na Zili povsem neznana in v povezavi z zilskim žegnom nedovoljena. Tista pesem pa, ki jo je tako izpiljeno predavala neka zilska družina — mati učiteljica in članica „Grenzlandchora“ — pa tudi ni karakteristična za zilski žegen in za način zilskega petja, da o grozno izumetničeni harmonikarski priredbi „prvega reja“ sploh ne govorim.

Kje je ostala tista slovita „Trat'cena“, kje so najnovejši posnetki, kdo jo danes še poje? Fantje gotovo ne, ker je ne znajo, starejši možakarji pa se kar nekam bojijo in sramujejo. Tako so pač prevzeli petje pod lipo zbori, ki zdaj pod našimi lipami pojo „lepo in pravilno“ — in predvsem nemško! Celo na tej posvečeni Bistrici, ki velja za simbol pristnega slovenskega žegna, se mi je pred nekaj leti zgodilo, da me je, ko sem skušal posneti eno redkih slovenskih kitic, neki pevec pozorno opazoval in potem nahlulil: „Sie können ruhig auch die deutschen Lieder aufnehmen!“ Danes imamo na Zili pojav, katerega bi se moral vsak narodopisec razveseliti, ki je pa v resnici skeleč in vznemirjajoč: vsepovsod poživljajo po vaseh štehanje, toda kar se tam dogaja, ni nič starosveti običaj, temveč prostitucija v prid zvenketanju deviz, prilizovanje in razprodaja kulture. Tako so celo že štehanje ob otvoritvi nove avtoceste in neki „Kulturverein“ prireja poleti za tujca štehanje kar v seriji.

Da je pa na Zili tako daleč prišlo, da smo vrgli našo staro kulturo na smetišče tujskega prometa — od koder jo drugi kradejo — je gotovo tudi „zasluga“ narodnih „voditeljev“ in ustanov, ki nam ni

(Dalje na strani 13)

Železna Kapla: uspešen koncert
APZ „Tone Tomšič“

Lep kulturni užitek je bil koncert akademskega pevskega zbora „Tone Tomšič“ minuli petek v cerkvi Marije v Trnju v Železni Kapli. Nad 50 članov obsegajoči pevski zbor, katerega sestavljajo pretežno študentje, je v prvem delu koncerta prepeval sakralne pesmi znanih skladateljev Gallusa, Ligetija in Thomsona. Drugi del koncerta pa je obsegal narodne pesmi slovenskih skladateljev Adamiča, Marolta, Kernjaka in drugih. Med drugimi pesmimi je zbor dovršeno in kvalitetno zapel pesmi „Rož, Podjuna Zila“, „Lipa zelenela je“,

„Pa se sliš“, „Vsi so venci vjeli“ in druge. Za konec pa je mogočeno zadonela Prešernova „Zdravljica“ — Žive naj vsi narodi.

Akademski pevski zbor „Tone Tomšič“ je bil ustanovljen leta 1946, njegov prvi pevodja pa je bil Radovan Gobec. Sedaj uspešno vodi zbor Tone Cimperman. V svojem 40-letnem obstoju se je APZ „Tone Tomšič“ udeležil številnih festivalov in pevskih tekmovanj in povsod potrdil svojo umetniško kakovost. Brez dvoma šteje med vrhunske zборе Slovenije.

OB 40-LETNICI IZAJANJA NAŠEGA TEDNIKA

V soboto, 9. julija 1988, 21.00

ples s svetovno znanim ansamblom

„ALPSKI KVINTET“

Pojeta Ivanka KRAŠEVEC in Oto PESTNER

V nedeljo, 10. julija 1988

Vas bodo zabavali znani in priljubljeni ansambl

LOJZETA SLAKA
in FANTJE S PRAPROTNA

PRAZNIK NT
v ŠENTJAKOBU V ROŽU
9. in 10. JULIJA 1988

Na prazniku Našega tednika bomo počastili
zaslužne sodelavce.

Nastopili bodo domači pevski zbori ter
folklorne in glasbene skupine.

Na sporedu sta tudi kabaret in nagradno
žrebanje.

Med drugim bodo v
nedeljo, 10. julija,
popoldan nastopili tu-
di Moški pevski zbor
Kralj Matjaž in
Podhumška dekleta.

Erwin Fritz bral
v Celovcu

Društvo slovenskih
pisateljev v Avstriji je v
petek, 27. maja, organi-
ziralo v Slomškovem
domu zanimiv literarni
večer s pisateljem Jane-
zom Menartom in Ervi-
nom Fritzem iz Ljublja-
ne.

Na žalost je Menart zbolel, a je svoje pesmi sam posnel na kaseto, tako da so jih poslušalci mogli poslušati. Menart je bral iz bogate zakladnice svojih znanih in manj znanih, a vselej nadvse berljivih, privlačnih in zafrkljivo-ironičnih pesmi, polnih sarkazma, ki mu ne manjka prijateljskega pomežikanja, da zamera pač ne bo prehuda.

Ervin Fritz je prebral nekaj pesmi, iz katerih vejeta močna ljubezen in vez do lastnega naroda in skrb za njegov obstoj. Pretresljive so bile pesmi, v katere je pesnik izlil svojo žalost nad smrtjo žene. Fritz pa se je predstavil tudi kot pesnik, ki zna s peresom plesati in zapisati bolj vedre rime.

Pesmi, ki sta jih Menart in Fritz brala, je prevedel Janko Messner, predsednik DSPA, prebral v nemščini pa Igralec Peter Rap.

Društvu slovenskih pisateljev v Avstriji pa želimo, da bi še organiziralo take in podobne literarne večere. Dosedanja izkušnja le kaže, da je zanimanje tu.

-wafra-

Wolfsberg: Karel
Vouk pritegnil
zanimanje

Že otvoritev razstave same je bila precejšen dogodek za Wolfsberg, obisk pa potrjuje, da je bila razstava Karla Vouka v Wolfsbergu res potrebna. Tako in podobno zvenijo besede oseb, ki so pristojne in odgovorne za dejavnost galerije/Galerie am Rossmarkt v Wolfsbergu.

Prostori, vkomponirani v bivši konjski hlev na trgu, kjer so nekoč prodajali konje (odtod ime „am Rossmarkt“), so zelo prijazni in odmeveni prostor za razstave in Voukove slike pridejo močno do izraza.

V delih, ki jih razstavlja v Wolfsbergu, so opazni novi in krepki koraki v drug izrazni svet, na primer večja barvna razposajenost, prisotna pa je, in tako z neprelomljeno intenzivnostjo, dosedanja tehnika in pa motivna paleta.

-wafra-

Žalostna pesem reke Drave ob zajezu elektrarn

Ob začetku sveta že, sem se rodila, najlepše ime sem si pridobila, čustveno zveni kakor mladostna narava, poznana povsod sem — ime mi je Drava.

Ponosno obširno si pot sem prerila, ljubeče sprejela me Rožna dolina, Podjuna posula me z lipovim cvetom, nerada združila se s tujim sem svetom.

Mnogo se pesmi o meni prepeva, so otožne, vesele, da srce prekipeva, so pesmi domače, ki pesnik jih slavil, s tem narod živeči ob meni je dramil.

Mila biti fantu, ki vasovat je zahajal, sem ali tja je po meni priplaval, nešteto ljudi sem v čolnih prevozila, pohvale zadosti si s tem pridobila.

Sedanji ta svet se nad mene je spravil, s postopkom neprijetnim zelo me užalil, prekinil moj tok je, napravil jezove, zadržal moj šum je, ustavil valove.

Zdaj nisem več Drava kot voda tekoča, spremenili so me v jezera široka, s silo otiram si pot skozi betonski obok, s tem gonim jim stroje za električni tok.

Zdaj nisem več to, kak opeva me pesnik, za tuj gospodo sem delovni zaveznik. Popadla usodi sem — kaj mi pomaga, ostala zavedna bom — molčiča vam Drava.

Miha Pečnik, Šentjanž

Kulturni spored so — zaradi nevihte — morali preložiti v cerkev.

Mladinska maša, ki jo je daroval Peter Olip skupno z drugimi duhovniki.

„Umril je mož, ki se je zavedal, čemu živi!“ Tako bi lahko rekli ob prezgodnji smrti blagega Biclnovega očeta Janka Pečnika. Na njegov 74. rojstni dan, 25. maja, smo ga položili v navzočnosti številnih žalnih gostov na šmihelskem pokopališču v družinsko grobnico.

Rute ob pobočju sive Pece z

MLADINSKI DAN '88

Dan z mnogimi težišči

oz. prikaz, česa se je družba — ali pa ni — naučila iz njih.

Začel se je mladinski dan z mašo, ki jo je duhovni asistent Kato-liške mladine Peter Olip daroval skupno z drugimi duhovniki. V pridigi je Olip dejal, da so se pred 50 leti začeli za naš narod težki časi in da moramo zaskrbljeni ugotoviti, da se za mišljenje, ki je rodilo toliko gorja, še danes ogreva cela vrsta sodeželanov. Prav diskusija o šoli je pokazala, kakšen duh veje slej ko prej v tej deželi. Olip je dejal, da v tej deželi ni miru, da je ta dežela v bistvu uboga, nesrečna dežela, ker mnogi stalnega pritiska niso mogli več prenašati in so zavrgli, kar jim je bilo drago. Olip je mladini zaklical, da je le ljubezen pravi kašipot v prihodnost te dežele.

Slovo od Biclnovega očeta

Biclnovo kmetijo so lep idiličen kraj. Zemlja je sicer skopa in zahteva pridne delavne roke in veliko ljubezni od svojega gospodarja. In te ljubezni je bila ta zemljica od Biclnovih gospodarjev v veliki meri deležna.

V tej prelepi planinski samoti je preživel Janko svojo mladost. Prva njegova učitelja sta bila kulturno in gospodarsko razgledani oče Vinko in globoko verna, srčno dobra mati Katarina.

Znala sta posredovati svojemu sinu spoštovanje in ljubezen do materinega jezika, znala sta sejati dobro seme v njegovo mlado srce. Ko je Janko dorastel, se je že zgodaj vključil v domače prosvetno društvo. V

kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu si je pridobil potrebne strokovne znanja. Tako je kot razgledan kmet dvignil gorsko kmetijo, da je mogla rediti številno družino. Ko smo tudi mi kor. Slovenci postali žrtve nacističnega režima, je padla tudi na Biclnovo domačijo grozeča senca. Janka kot znanega rodoljuba in buditelja narodne zavesti so med drugimi odpeljali v celovške zapore in od tam poslali na fronto.

Po končani vojni se je Janko takoj zopet vključil v kulturno, gospodarsko in politično delo. Narod ga je klical in on se je temu klicu radovoljno odzval. Bil je več let predsednik domačega prosv. društva, sodeloval

Nad Globasnico, pri Sveti Hemi, je bil letošnji Mladinski dan v nedeljo, 29. maja 1988, na praznik sv. Trojice. Že izbor kraja je pomenil, da se je mladina v Heminem letu zavestno odločila za kraj, na katerem narod časti to svetnico; tematsko pa je bilo eno od težišč prav spominjanje na dogodke pred 50 leti in današnji odnos do njih

Po maši na izkopaninah je bil odmor, ki ga je podaljšal hud naliv. Res, da se so nekateri mladinci zbal dežja, a večina je prevedrila pod košato lipo in pod napuščem cerkve in dočkala sonce ter pester popoldanski spored.

Okoli cerkve so bili postavljeni štantini z različnimi tematskimi težišči: v cerkvi je bilo petje, pri votlini svete Rozalije je bil kraj meditacije, v senci mlade smreke so informirali o življenju Heme, arheolog dr. Glaser je mladino informiral o izkopaninah na sveti Hemi in o življenju v starem veku; tudi na gori svete Heme je umiranje in propadanje gozda zelo opazno. Dr. Volker Helderhof je z velikim angažmajem strnil svojo informacijo v stari indijanski modrosti, da bo tudi človek poginil, ko bo poginil gozd.

Diskusija o nenasilnosti in o spominskem letu 1988 je tekla v zatišju, a je zato segla globoko. Na travniku pred cerkvijo pa je stala simbolična krsta, ki je ponazarjala preminulo skupno dvojezično šolo.

Sporedu pri štantlinih je sledil kulturni, ki so ga oblikovali mladinski zbor iz Ledinc — vodi ga Anica Rehsmann —, skupina „Štirje J“ in pa folklorna skupina.

Mladinci iz Ledinc so peli predvsem duhovne pesmi raznih narodov, „Štirje J“ pa so zelo drastično in brezkompromisno pokazali, kje nas na Koroškem žuli čelvelj: sožitje, ki je le bolj prazna fraza, težnja po ločevanju in segregaciji, neonacizem, problemi z okoljem in drugo. Mladina je vse nastopajoče nagradila z bučnim aplavzom. Zaključek dneva pa je bila molitvena ura z generalnim vikarjem dr. Franklom.

Med mladino pa so prišli tudi globaški podžupan Walter Gutovnik, zbornični svetnik Štef Domej in pa državni poslanec Karel Smolle.

Franc Wakounig

Tudi državni poslanec Karel Smolle (s hčerko) je bil pri Sv. Hemi. Poleg njega župnik Peter Sticker. Prvi z desne: provizor Pepe Marketz.

Član ansambla „Štirje J“, ki je ponovno navdušil publiko.

Posebna točka letošnjega mladinskega dneva je bila dvojezična šola.

dal, da gotove človekove vrednote niso razprodatljive, da se z njimi ne sme barantati in mešetariti ko s kako trgovsko robo. Od teh svojih načel in spoznanj se ni dal premakniti.

Njegovo neomajeno življenjsko načelo je bilo: dati Bogu, kar je božjega; bližnjemu, kar mu gre, in narodu, kar je njegovega. Morda je ravno zaradi tega svojega trdnega stališča bil od oblastnikov in njih trabantov opredeljen v slabšo kategorijo deželanov in članov človeške družbe.

Doslednost, to je bila najbolj osebnostna in najlepša lastnost pokojnika. Kar je mislil, kar je čutil, to je tudi izpovedal, napisal, pa tudi z dejanji izpričal.

Bil je kakor neomajen, nepogljiv hrast sredi zelenih Rut, globoko zakoreninjen v domači zemlji. Ni bil trst, ki niha sem

ter tja, kamor veter zaveje. Vihar se z njim ni poigral. Stal je nepremično tam, kamor ga je njegova mati vsadila. Ni menjal gredice, kakor jo menjajo danes mnogi iz mode ali iz koristi.

Doslednost pokojnega Biclnovega očeta Janka Pečnika je za nas življenjska orientacija. Tudi Cerkev, tako je bilo v nagrobnem govoru poudarjeno, — se klanja možu, ki je s svojim življenjem pokazal, da kar Bog človeku kot dar daje, da tega ne smemo poljubno zavreči! Končano je lepo, z gledno življenje za ta svet. Končano je trpljenje, iskanje, tveganje, upanje. Ni in ne sme biti končano pa tisto, kar je pokojni v ljubezni sejal, kar je zase, za svoje in za nas vse Boga prosil!

Pogrebne obrede je izvršil šmihelski dekan Kristo Srien

ob asistenci bilčovskega dekana Leopolda Kassla in šmihelskega kaplana Jožeta Markowitza.

Na domu, v cerkvi in ob odprtem grobu so se od rajnega Janka Pečnika z ganljivimi žalostinkami poslovili MoPZ „Kralj Matjaž“, moški pevski zbor Folte Hartmann in šmihelski cerkveni pevski zbor.

V imenu KPD Šmihel, EL Pliberk, Posojilnice Pliberk, Skupnosti južnokoroških kmetov, Društva slovenskih upokojencev ter naših osrednjih gospodarskih in političnih organizacij se je rajnemu Biclnovemu očetu zahvalil mestni svetnik Fric Kumer za vse njegovo ne-sebično delo v korist slovenskega naroda. V imenu KGZ pa je spregovoril njen predsednik Fridl Kapun.

Žalujoci Biclnovi družini pa izrekamo iskreno sožalje!

**SLOVENSKI SPORED
AVSTRIJSKEGA RADIA
VSAK DAN
od 18.10—19.00**

Petek, 3. 6. 1988

Za naše mlade glasbenike: Koroške ljudske pesmi v prireditvi za klavir (Igor Dekleva).

Sobota, 4. 6. 1988

Duhovni nagovor (mag. Stan-ko Olip). — Voščila (M. Hartmann).

Nedelja, 5. 6. 1988

O starih časih: zgodbe, ki so jih še vedele pripovedovati naše stare mame.

Pon., 6. 6. 1988

Mladinski dan Katoliške mladine v Globasnici — reportaža.

Torek, 7. 6. 1988

Halo, prijatelji! Partnerski magazin.

Sreda, 8. 6. 1988

Dobra volja je najboljša. Večerna 21—22: Zvočno pismo. Male glasbene skupine.

Četrtek, 9. 6. 1988

Rož — Podjuna — Zilja.

Za naše mlade pianiste

Mladim, ki se učijo klavir, bo v posebni vrsti namenjen drugi, kulturni del slovenske oddaje koroškega radia v petek, 3. junija. Slovenske ljudske pesmi na Koroškem bo v obdelavi za klavir predstavil znani pianist dr. Igor Dekleva, ki je na povabilo Mohorjeve založbe priredil narodne pesmi za klavir. Kakor pravi umetnik sam, je priredbo rad naredil, in to iz dveh razlogov: prvič zato, ker se nekateri koroški napevi izrazito ujema s klavirsko igro in se kar sami položijo v prste, drugič pa, ker se čudoviti svet ljudskega koroškega izročila ujema z nacionalno utemeljeno klavirsko metodo, ki jo je Dekleva razvil sam. Slovenske ljudske pesmi na Koroškem pa je strnil v sedmi zvezek svojih vaj za naraščaj pianistov.

PRIREDITVE

● **Celovec**

Odbor šolske skupnosti na Zvezni gimnaziji za Slovence v Celovcu vabi na **ŠOLSKO AKADEMIJO pod geslom SELE VSEPOVSOD Živelimo smo — živimo — živelimo bomo**

1938—1988
Čas: nedelja, 5. junij 1988, ob 14.30

Kraj: velika dvorana doma sindikatov v Celovcu

Kot gostje nastopajo člani in kulturni ustvarjalci Katoliškega prosvetnega društva „Planina“ v Selah, s katerim je Slovenska gimnazija letos bratsko povezana.

● **Hodiše**

SREČANJE V HODIŠAH

Čas: sobota, 4. junija 1988, ob 20.30

Kraj: pri Svetlju v Plešerki
Sodelujejo: MePZ „Gorjanci“ iz Kotmare vasi; MePZ „Mojcej“ iz Šentilja; Landjugendgruppe Schiefling am See; MoPZ „Bilka“ iz Bilčovsa; Združena zbornica „Hotuljci“ iz Kotelj in „Zvezda“ iz Hodiš

Za ples igra: Trio „Stari prijatelji“ s Prevalj

Prireditelj: SPD „Zvezda“ v Hodišah

● **Celovec**

BUTALCI — zaključna predstava

Čas: torek, 7. junija 1988, ob 20.00

Kraj: Modestov dom v Celovcu

Nastopa: Igralska skupina Modestovega doma

Prireditelj: Modestov dom

● **Celovec**

Veseloigra POSLEDNJI MOŽ

Čas: petek, 3. junija 1988, ob 20.00

Kraj: Modestov dom v Celovcu

Nastopa: Farna mladina Vogrče

Prireditelj: Modestov dom

● **Celovec**

MALI PRINC

Čas: sobota, 4. junija 1988, ob 20.00

Kraj: Modestov dom v Celovcu

Nastopa: Lutkovna skupina dunajskih študentov

● **Podpeca**

LOVSKA MAŠA

Čas: petek, 10. junija 1988, ob 14.00

Kraj: pri Replnu v Podpeci

Prireditelj: Lovski zbor Železna Kapla

● **Baška**

OBMORSKO LETOVANJE od 26. junija do 9. avgusta 1988 v Baški

Za otroke med 7. in 15. letom
Cena (Inkl. prevoz) 1700,— šil.
Prijava sprejema SPD „Edinost“, 9150 Pliberk.

Podrobnejše informacije:
Posojilnica Pliberk,
tel.: 04235/2583

● **Kotmara vas**

Veseloigra POSLEDNJI MOŽ

Čas: nedelja, 5. junija 1988, ob 19.30

Kraj: Farna dvorana v Kotmari vasi

Prireditelj: Katoliška prosveta v Kotmari vasi

Nastopa: Farna mladina v Vogrčah

● **Dunaj**

ZADRUŽNIŠTVO — AVTOHTONA GOSPODARSKA ORGANIZACIJA KOROŠKIH SLOVENCEV

Govori: dipl. trg. Joza Habernik

Čas: petek, 17. junija 1988, ob 19. uri

Kraj: Gostilna Weidinger, Danhausergasse 3, 1040 Dunaj

Prireditelj: Dunajski krožek

● **Ljubljana**

Krščanska kulturna zveza v Celovcu vabi na operno predstavo v Cankarjevem Domu v Ljubljani

Modest Musorgski

BORIS GODUNOV

v petek, 1. julija 1988

Odhod iz Dobrič vasi: 13.30 (Sienčnik); iz Celovca: 14.00 (Mohorjeva); iz Kožentavre: 14.20 (Mlečnik)

Začetek predstave je ob 18. uri.

Cena za prevoz in vstopnino šil. 220,—

Prijave sprejemata do 27. 6. 1988

Krščanska kulturna zveza, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec, tel. št. 04 63/51 62 43,

in avtopodjetje Sienčnik, tel. št. 0 42 36 / 22 19

BORIS GODUNOV, v sodelovanju Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani, Opere in Cankarjevega doma, je doslej največji operni dogodek v Sloveniji.

● **Gradec**

SLOVENSKI PRAZNIK

Čas: četrtek, 9. junij 1988, ob 20. uri

Kraj: dvorišče univerze

Prireditelj: Klub slovenskih študentov in študentk

● **Ljubljana**

KITAJSKO SLIKARSTVO DINASTIJ MING & QING

Čas: do 15. junija, vsak dan od 10. do 18. ure, razen ponedeljkov

Kraj: Narodna galerija v Ljubljani, Prežihova 1

● **Radiše**

MALI PRINC

Čas: četrtek, 2. junija 1988, ob 10.30 (po maši)

Kraj: kulturni dom na Radišah

Prireditelj: Slovensko prosvetno društvo na Radišah

Nastopa: lutkovna skupina dunajskih študentov

● **Šentlipš**

MALI PRINC

Čas: nedelja, 5. junij 1988, ob 9.15 (po sv. maši)

Kraj: farna dvorana v Šentlipšu

Prireditelj: farna mladina v Šentlipšu

Nastopa: igralska skupina dunajskih lutkarjev

● **Zeleni**

Zeleni klub v parlamentu in Zelena izobraževalna delavnica (GRŪBI)

vabita na

„AKCIJO ODPADKOV“

Termini na Koroškem:

sobota, 4. junija 1988, ob 11.00 — Akcija na Novem trgu in tiskovna konferenca (drž. poslanec Peter Pilz); ob 19.30: Celovec: restavracija v Domu glasbe;

nedelja, 5. junija 1988, ob 10.00 — Wolfsberg: dvorana delavske zbornice; ob 19.30 — Feldkirchen: farna dvorana;

ponedeljek, 6. junija 1988, ob 19.30 — Borovlje — gostilna Matheidi

Pri vsaki prireditvi bodo predvajali video film „Alptraum Müll“ (kako preprečiti, vnovčiti, razstrupiti odpadke)

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

Referiralna bosta: dipl. kemik H. W. Markwitz, državni poslanec Peter Pilz

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. **NAŠ TEDNIK** izhaja vsak petek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (04 63) 51 25 28. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22 30 23.

● Šentjakob v R.

KAKO ŽIVIMO V NAŠI OBČINI
Podljska diskusija ob 100-
letnici občine Šentjakob

Čas: petek, 10. junij 1988, ob
20. uri

Kraj: farna dvorana v Šentjako-
bu

Prireditelj: Katoliška prosveta
Šentjakob

Sodelujejo: Johann Grebl, Pep
Marketz, Gerlinda Hafner, Han-
zej Sticker

Vodja diskusije: Alois Sticker

● Oglasa

Novo, sodobno opremljeno
hišo z vrtom ob morju (No-
vigrad) oddam v najem.
Prostora za šest oseb.

Ponudbe na telefon (03/064/
33 5 88 (zvečer).

V najem oddam hišo s
110 m² stanovanjskega pro-
stora.

Nadaljnje informacije na
upravi Našega tednika.

● Vogrče

POLETNA NOČ

Čas: sobota, 11. junija 1988,
ob 20.30

Kraj: pri Florijanu v Vogrčah
Prireditelj: MePZ Podjuna-
Pliberk

Za zabavo igra ansambel ŠIK
iz Slovenije

Potovanje na POLJSKO
od ponedeljka, 11. julija, do
sobote, 16. julija 1988

PROGRAM:

11. 7.: Zgodaj zjutraj odhod iz
Celovca, preko Dunaja, Brati-
slave. Zvečer prihod v Krakov,
večerja in prenočitev v hotelu
Cracovia.

12. 7.: Oglad mesta, kraljevega
gradu na Wawelu, obisk **Nove
hute**, tam bogoslužje, ogled
solin, večerja, prenočitev.

13. 7.: Vožnja v **Wadovice**
(rojstni kraj papeža Janeza
Pavla II.) kratek ogled, nato vo-
žnja v **Oswiencim**. Ogled tabo-
rišča, bogoslužje, kosilo, nato
vožnja v **Czenstochowo**: ogled
samostana in bazilike ter mu-
zeja, večerja in nočitev.

14. 7.: Bogoslužje, zajtrk, čas
za osebne ogleda, zgodnje ko-
silo, vožnja v **Varšavo**. Med
potjo aktualni ogledi, večerja
in nočitev v hotelu WERA.

15. 7.: Zajtrk, ogled mesta, ko-
silo, nato vrnitev čez **RADOM,
KIELCE** proti **KRAKOWU**.

16. 7.: Zajtrk, po zajtrku vrnitev
skozi Češko v Avstrijo.

Storitve: Namestitve v dvopo-
stelnih sobah, polni penzion
na Poljskem, vstopnine, vožnje
z avtobusom po programu.

Cena: šil. 4475,—

Za dvakratno tranzitno vizo
skozi Češko šil. 180,—. Potreb-
ni sta še dve fotografiji.

SPD „KOČNA“ SVEČE
DRUŽBA SV. MOHORJA
KRŠČANSKA KULTURNA ZVEZA
NARODNI SVET KOROŠKIH SLOVENCEV

A. EINSPIELERJEVA PROSLAVA

ob 100-letnici njegove smrti

nedelja, dne 12. junija 1988
na sejmišču Svečan

9.30 sv. maša

10.30 proslava

Godba na pihala KPD Šmihel, mešani pevski zbor „Hrast“ iz
Doberdoba, moški pevski zbor „Kočna“ Sveče, cerkveni zbor
Sveče, slavnostni govor predsednika NSKS dr. Matevža Gril-
ca, podelitev 1. Einspielerjeve nagrade, po proslavi odkritje
spominske plošče pri Pregleju

Prijave:

Katoliški dom prosvete
SODALITAS
9121 Tinje/Tainach
tel.: 0 42 39/26 42
do 25. junija 1988

● Tinje

v torek, 7. junija, odhod ob
12.30 uri, vrnitev ob 19. uri
Izobraževalno potovanje: **HE-
MA KRŠKA**, nem.

Vodil: prof. Otto Streit

v petek, 10. junija, ob 20. uri
Dia-predavanje:

„JUŽNA FRANCIJA“, nem.

Predavatelj: Walter Zaponig,
Velikovec

v torek, 14. junija, ob 20. uri
„KRŠČANSTVO IN NEW AGE“,
nem.

Predavatelj: p. dr. Josef Süd-
brack SJ, München

v soboto, 18. junija, ob 20. uri
**SPOMINSKA PROSLAVA OB
15-LETNICI SMRTI PESNICE
CHRISTINE LAVANT**, nem.

v ponedeljek, 20. junija, ob 20.
uri

„BITI MED LJUDMI“, nem.

Robert Gratzler bere iz svojih
del.

v torek, 21. junija, ob 20. uri
Predavanje: **SLOVENSKA NA-
RODNA SKUPINA NA KOROŠ-
KEM**, nem.

Zgodovina — kultura — ak-
tualna situacija

Predavatelj: dr. Franc Merkač,
Celovec

Andrej Vart, kitara/Gitarra — Branko Brezavšček, gospi/Violino

SOBOTA, 4. junija 1988, 20.15

VEČER PAGANINIJEVIH SONAT
NA HUMU

SAMSTAG, 4. Juni 1988, 20.15

STROKOVNA KMETIJSKO GOSPODINJSKA ŠOLA
ZAVODA ŠOLSKIH SESTER, ŠT. RUPERT V VELIKOVCU

vabi v

soboto, 11. junija 1988, ob 15. uri in
nedeljo, 12. junija 1988, ob 13.30 in 16. uri na

ZAKLJUČNO PRIREDITEV

Kulturni spored obsega petje, pozdrav,
simboliko Ave Marija po Charlesu Gounodu in
misterij „Srečna črnogorska pastirica“ v priredbi
Mirka Mahničiča in v režiji Petra Stickra.

Od sobote popoldan do nedelje (do 18. ure) si lahko ogledate
RAZSTAVO izdelkov učenk.

Prisrčno vabljeni!

Podliga-vzhod

Novi
libero
Krausler
je boljši

Klopinj — Šmihel 0:0

Šmihel: Leitgeb 4, Ambrosch 3, Buchwald 4, Buchwald 4, W. Krausler 5, Šumnik 4, Kaiser 3, Djurič 5, H. Berchtold 3, Blažej 3, W. Berchtold 3, Drobnesch 3; Klopinj, 300 gledalcev
Sodnik: Jantschgy (dober)

Brez trenerja Pajenka, ki zaradi rdečega kartona ni smel še igrati, so Šmihelčani očitno boljše. Predvsem libero Walter Krausler in z njim vsa obramba so zapustili v Klopinju odlični vtis; Šmihelčani so bili le v napadu nekoliko preslabi. Edino možnost je napravil Willi Berchtold, na drugi strani pa je šmihelski vratar Leitgeb nekajkrat dobro branil.

Lojze Kužnik

Podliga-zahod

Jeseni
igralec-trener
v Bilčovsu?Bilčovs — ATUS Borovlje
0:2 (0:1)

Bilčovs: Schaubig 3, Maierhofer 4, Partl 3, Schellander 4, Hobel 4 (74. L. Krainer), Ogris 4, W. Kuess 3 (60. Quantschnig 3), Pesjak 3, H. Krainer 3, J. Kuess 3, Stojilovsky 4;
Bilčovs, 600 gledalcev
Sodnik: Zelloi (poprečen)
Strelec: Bergmann (44. in 75.)

Bilčovščani niso igrali slabo in so imeli v tem derbiju nekaj dobrih priložnosti (Partl npr. ni zadel praznega gola), odločilna zadetka pa so dali gostje. Čeprav so Bilčovščani izgubili, so se z veliko verjetnostjo že rešili izpada. Zato delajo tudi že načrte za naslednjo sezono. Na vsak način bosta ostala v Bilčovsu Pesjak in Helmut Krainer, kariero končati pa hoče Sigi Hobel. Kar se tiče trenerja za sezono 88/89, se bodo Bilčovščani kmalu pogajali s trenerjem Thullerjem. Znano pa je, da bi v novi sezoni imeli radi igralca-trenerja, v poštev pa pride samo zelo kvalificiran nogometaš. Kdo naj bi bil novi trener, še ni znano, na vsak način pa se bodo Bilčovščani še pogajali z doslejšnjim trenerjem.

PODLIGA ZAHOD

1. Borovlje	23	14	6	3	45:23	34
2. Dellach	23	11	10	2	37:19	32
3. Radenthein	23	11	4	8	43:32	26
4. Šentjakob	22	10	6	6	32:27	26
5. Weißenstein	23	8	9	6	33:21	25
6. Rožek	22	9	6	7	32:30	24
7. Lienz	22	8	7	7	33:38	23
8. Baško jezero	23	8	5	10	31:31	21
9. Lendorf	23	8	4	11	32:32	20
10. Bilčovs	22	6	7	9	30:36	19
11. Trebnj	22	6	6	10	24:23	18
12. Brnca	22	4	9	9	23:32	17
13. Tristach	23	5	6	12	21:47	16
14. Obermillstatt	23	3	9	11	27:42	15

1. razred D

Mladi 17-letni Pajancič je pod novim trenerjem Šteklom v odlični formi in je štel v zadnjih tekmah med najboljše svojega moštva.

Foto: Fera

V nedeljo odločitev
proti ReichenfelsuVelikovec — Globasnica 1:3
(1:1)

Globasnica: Kaiser 4, Hutter 4, H. Micheu 4, M. Kollmann 4, Schatz 5, P. Micheu 4, Klančnik 4, Pajancič 4, Thonhofer 5, Blažej 5;
Velikovec, 300 gledalcev
Sodnik: Joas (zelo slab)
Strelec: Modrei oz. Blažej (2), Micheu

Čeprav sta Erwin Galo in Marko Vauče poškodovana, Globašani uspešno nadaljujejo vigradno serijo. Galo sedi sicer na klopi, v igro bi ga dal trener Štekl samo, če bi bilo nujno potrebno. Tako Galo v odločilni tekmi v nedeljo (18.00) doma proti Reichenfelsu še ne bo mogel igrati.

Izredno dobro prestopal je svojo hudo poškodbo Pepo Micheu, ki je v Šmihelu moral končati svojo kariero. Micheu je bil pred leti izredno perspektiven igralec, toda po številnih operacijah je obesil čevlje na žebelj. Po treh letih pa je spet prišel v Globasnico, kjer je kot defenzivni sredinski igralec za moštvo izredne pomembnosti.

V nedeljo, 5. junija 1988,
Globasnica — Reichenfels
ob 18. uri
na igrišču v Globasnici!

Gut aufgehoben
Stanko VERHNJAK

Grazer Wechselseitige Versicherung
12433 St. Michael/Šmihel, Hof/Dvor 23. Tel. (04235) 3260

1. RAZRED D

1. Žitara vas	23	13	7	3	33:13	33
2. Velikovec	23	15	3	5	39:26	33
3. Zrelec	23	12	8	3	57:18	32
4. Selez	23	11	8	4	30:23	30
5. Galicija	23	8	6	9	24:22	22
6. Gurnitz	23	6	10	7	23:29	22
7. Sinča vas	22	9	3	10	30:26	21
8. Grebiny	23	7	7	9	29:32	21
9. Železna Kapla	22	8	3	11	30:35	19
10. Šentpavel	23	8	3	12	36:46	19
11. Reichenfels	23	8	2	13	33:47	18
12. Mettova	22	7	4	11	24:38	18
13. Globasnica	22	5	5	12	33:41	15
14. Šteben	23	4	7	12	27:50	15

Dr. Ivan Ramšak: „Moj nasprotnik je
tudi Jagodič!“

5x je zmagal
SAK, 3x se je derbi
SAK—Pliberk končal neodločeno.
Pliberčani potem
takem še vedno
čakajo na prvo
zmago, v soboto
pa si bosta moštvi
v Pliberku spet stali nasproti. Goriva
je po zadnji hektični tekmi 24. oktobra 1987 v Celovcu gotovo še dosti, kljub temu grede igralci SAK in trener Jagodič zelo samozavestni v Pliberku.

Kdo je tokrat favorit? Na eni strani SAK, ker doslej še nikoli ni izgubil proti Pliberku, na drugi strani pa Pliberk, ki je letos na lestvici pred SAK-om. Pravega favorita tokrat torej ni, goriva pa je v zadnjih hektičnih tekmah v Celovcu pa je vsekakor še dosti. Pliberčani so v prvi jezi po tekmi objubiljali maščevanje, kar je SAK-ovce še dodatno motiviralo. Motivacije igralcem SAK v tekmah proti Pliberku doslej še nikoli ni manjkalo, kar je potrdil tudi trener Pliberčanov dr. Ivan Ramšak: „SAK je proti Pliberku vedno nadpovprečno

motiviran in je zato tudi tokrat favorit!“ Ta Ramšakova izjava bo gotovo držala, saj je SAK doslej v važnih tekmah, ko je bil motiviran, igral dobro in zmagal.

Trener SAK Lojze Jagodič je bil v zadnjih tekmah vedno v središču dogajanja, gledalci in nasprotniki so se skoraj izključno koncentrirali na bivšega avstrijskega reprezentanta. Tudi tokrat bo igral Jagodič. Že sama prisotnost Jagodiča na igrišču menda zadostuje, da so pliberški nogometaši že pred tekmo zmedeni!

Vratar Milan Oraže operiran —
branilec Užnik igra v голу

Šentpavel — DSG Sele 1:0 (0:0)

Sele: Užnik 4, Jakopič 4, K. Hribernik 3, N. Hribernik 3, Pristovnik 2, Urban 3, Wieser 3, Fera 3, Zdravko Oraže 2 (70. Hobel), Gregorič 3, Travnik 3;
Šentpavel, 200 gledalcev
Sodnik: Britzmann (dober)
Strelec: Markovec (60.)

V tekmi za AK-cup si je vratar Milan Oraže strgal na nogi vezi in je bil še pretekli teden operiran. V голу ga je v Šentpavlu nadomestil branilec Siegfried Užnik, ki pa je opravil svojo nalogo zelo dobro. Ker je poškodovan tudi še Nanti Olip, so Selani pravzaprav že pred tekmo v Šentpavlu lahko pozabili na 1. mesto, saj so morali nadomestiti kar dva standardna igralca. Vrhu tega pa so v tej tekmi po neumnem prekršku izgubili še Gregoriča zaradi rdečega kartona.

V nedeljo igrajo Selani doma proti Žitari vasi. Skušali

bodo seveda z zmago dodatno popestriti boj za 1. mesto v 1. razredu.

Do konca sezone bo izpadel standardni vratar Milan Oraže.

Jagodič hoče zakuriti
svoje čevlje!

Trener Jagodič pa po svoje zna že pred tekmo vleči pozornost nase: „Če bomo spet zmagali, bomo sredi igrišča zakurili moje nogometne čevlje,“ objublja Jagodič, ki hoče potem končati svojo kariero kot igralec. Pred mesecem dni pa je še kapetan SAK Velik objubil, da bo po zmagi sredi igrišča zakopal svoje čevlje in nato končal svojo kariero. Oba, Jagodič in Velik, sta seveda le v šali delala te izjave, ki pričajo o tem, da je SAK tudi tokrat zelo samozavesten.

Ramšak: Igram tudi
proti Jagodiču!

Trener Pliberka, dr. Ivan Ramšak, v nasprotniku ne vidi samo SAK, ampak tudi trenerja Jagodiča, ki po njegovem nikoli ni verjel, da bo Ramšak kot trener uspešen.

Ramšak: „Moj nasprotnik je tudi Jagodič, ker mu bom skušal dokazati, da sem boljši trener!“

Helmut Hober
ne bo igral

Zaradi 4. rumenega kartona najboljši pliberški napadalec ne bo smel igrati. „To bo velika slabitev za nas,“ je prepričan Ramšak, ki se boji tudi še za poškodovanega Terčiča.

Jeseni sta se Pliberčani Wuntschek in Hutter že veselila zmage, toda SAK je s obrnil tekmo in zmagal. Se bosta Wuntschek in Hutter tokrat lahko veselila?

Kreutz: Ramšaku
ne bom prizanesel!

Ramšaka bo kril v Pliberku Miha Kreutz, ki je vigradi imel doslej posebno dobro formo. Kreutz: „Ivan je sicer moj prijatelj, toda v tekmi to ne šteje. Računati mora s tem, da bom igral zelo trdo — toda seveda športno!“

Ramšak je bil sicer nekoliko začuden, toda menil je, da ga razume, ker je Kreutz pač doma iz Pliberka.

V soboto,
4. junija 88, ob 18. uri
SVG Pliberk —
SAK
na igrišču
v Pliberku!

Z zmago proti vodečemu iz Lienza je SAK dokazal:
SAK je v koroški ligi še vedno sila!

Prvič je od začetka igral mladi Tonči Blajs, in bil brez dvoma eden najboljših na igrišču. Foto: Fera

SAK — Rapid Lienz 3:1 (0:0)

SAK: Dalanović 5, Stern 4, Čertov 4, Kreutz 5, F. Sadjak 5, Wölbi 4, Velik 5, Blajs 5, Hanser 4, Burger 4;
Annabichl, 500 gledalcev
Sodnik: Peter Ruch (dober, vedno na višini žoge, imel pa je premalo pomoči od stranskega sodnika)
Strelec: Wölbi (73.), Burger (78.) in Hanser (83.) oz. Winkler (85.)
Rdeči karton: Mairacher (82.)

SAK je z zmago proti Lienzu odprl WAC-u vrata v II. ligo. Gostje iz Lienza pa so bili poraza vsekakor sami krivi, saj si je Mairacher s prekrškom nad Burger zaslužil rdeči karton. SAK pa je zelo dobro izkoristil nekoncentriranost gostov in dal odločilne zadetke, ki so pomenili za Lienz prvi poraz po 14 tekmah. Vratar Dalanović je branil kratko pred koncem še enajstmetrovko Schweigerja, odlično pa je igral mladi Blajs, ki je bil eden najboljših v slovenski enajsterici.

Tako so igrala ostala moštva Slovenskega atletskega kluba:

SAK — Lienz rez. 1:1

Gol za SAK Franc Wieser;

ASV — SAK jun. 0:8

Pasterk, 3, Hribernik 2, Blajs 2, Sturm, Kert;

Tinje — SAK šol. 3:3

Fera, Koncilija, Petek;

34. avstrijski naslov
za Ani Müller

V Trgu/Feldkirchnu je Podgorčanka Ani Müller preteklo soboto osvojila v teku na 10.000 metrov svoj 34. avstrijski naslov. V tem teku jo je premagala le Jugoslovanka Silviya Rožič, ki je tekla nov jugoslovanski rekord. Ani Müller tokrat ni tekla optimalno, imela je med tekmo deloma težave z dihanjem. Kljub temu pa je bila zdaleč najboljša Avstrijka.

Avstrijsko prvenstvo na 10.000 metrov (ženske): 1. Silviya Rožič (ADT Maribor) 33:48,85; 2. Ani Müller (DSG Podgorje) 35:18,39; 3. Marion Feigl (LCAV Doubrava) 36:12,78.

Nogomet v Sloveniji
Hud poraz Olimpije
Koper zmagal
v Kranju

V 30. kolu II. ZNL je ljubljanska Olimpija izgubila na tujem proti vodilnemu Spartaku 0:4. Olimpija je na 13. mestu.

V slovenski nogometni ligi je vodeči NK Koper zmagal v Kranju 2:1 in je s tremi točkami prednosti pred NK Maribor v vodstvu.

KOLESARJENJE

Avstrijsko prvenstvo dvojic
Bronasta kolajna za
Petra Wrolicha

Na avstrijskem prvenstvu dvojic v tekmovalju na kronometer je pri šolarjih dosegel Peter Wrolich s svojim klubskim kolegom Reineckerjem (oba ASKO Beljak) 3. mesto. Pred 14 dnevi je Wrolich v posameznem prvenstvu na kronometer že dosegel bronasto kolajno. Julija pa čaka Wrolich avstrijsko prvenstvo v cestni dirki.

Minulo nedeljo, 29. maja, je vabila lutkovna skupina iz Šmihela na premiero lutkovne igre z naslovom „Festival ropotulj, zvoncev in kuhinjskih loncev“. Aktivna skupina, ki bo prihodnje leto obhajala svoj 10-letni obstoj, še vsako leto naštudira lutkovno igro in z njo razveseli otroke in odrasle.

Po nastopu v šmihelski farni dvorani so se člani šmihelske lutkovne skupine postavili še pred kamero našega fotografa Marjana Fere.

Premiera lutkovne igre v Šmihelu: „Festival ropotulj, zvoncev in kuhinjskih loncev“

Mlade gledalke napeto sledijo igri.

Lepo število otrok in njihovih staršev se je zbralo minulo nedeljo po drugi maši v farni dvorani, da bi prisluhnili slovesnemu festivalu „ropotulj, zvoncev in kuhinjskih loncev“, torej predmetov, na katere se ljudje večkrat strašno jezijo, ker jim gredo na živce.

Zato pa so ti predmeti iz protesta pobegnili ter na festivalu zahtevali svoje pravice, ki jim gredo. Ljudje pa so medtem hudo pogrešali te predmete in jih klicali nazaj, ker brez njih le niso mogli živeti. Igro je uspešno režiral domačin Štefan Merkač, igrali pa so: Krista Jernej, Franc in Pepej Trap, Angelika Mlinar, Niko in Andi Krištof, Lidija Reinwald in Peter Križograd.

Glasbeno so predstavo spremljali Janez Gregorič, Silvija Merva in Betina Čebul. Scena je bila v rokah izkušenega strokovnjaka Saše Kumpa, za brezhibno osvetlitev pa je poskrbel Niko Krištof.

Šmihelski lutkarji se že nekaj let udeležujejo gledališko-lutkovnega seminarja v Fiesi, katerega organizira KKZ in ki jim je v veliko korist pri njihovih nastopih.

Predsednik KPD Šmihel učitelj Karel Gril se je uvodoma zahvalil aktivnim lutkarjem za idealizem in trud, otrokom in njihovim staršem pa za številne obiske.

Lutkovne predstave sta se med drugimi udeležila tudi režiser Tine Varl in tajnik KKZ Nužej Tolmajer s soprogo.

Čestitamo

Preteklo soboto sta si obljubila večno zvestobo Marta Perč iz Rinkol in Michael Kramer iz Nonče vasi.

Številnim čestitkam se pridružujejo pevke iz Rinkol, EL Pliberk in uredništvo Našega tednika.

Srebrno poroko praznujeta Franc in Ana Walter iz Lipice pri Radišah. Še mnogo zdravih let skupnega življenja in obilo božjega blagoslova želijo starši, sestre in brata z družinami in sin Franci. Čestitkam se uredništvo NT rade volje pridružuje.

Te dni praznuje v Šmihelu Lojz Krištof svojo 70-letnico. K temu jubileju mu čestitajo in želijo še mnogo srečnih, lepih in prijetnih let, predvsem pa trdnega zdravja: vsi njegovi in bližnji ter seveda tudi uredništvo Našega tednika.

Ob 10-letnici DOBROLSKIH NOVIC

Dobrolske novice vabijo na jubilejni koncert

35 let ansambla Slavka in Vinka AVSENIKA

Čas: v nedeljo, 26. junija 1988, ob 20. uri; kraj: v samostanu Dobrla vas

Vsi prisrčno vabljeni!